

the Patriarchs. Here, Yaakov is a simple Jew who spends his time in the tents of *Torah* study. An “*Ehrlicher Yid*.” A man who follows in the ways of *Torah* and devotes himself to the word of *Hashem*. This is the type of person who will recognize greatness, and raise up the banner of *Hashem*.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

there are times that are needed for earning a living, each person according to his circumstances, time to be a spouse, father, etc. Also, time is needed to live in a healthy manner, exercise, etc. Nevertheless, when one does have the time, i.e. on Sundays, vacation days, legal holidays, etc., one should use this time for *Torah* study. The source of this obligation is basically from a *posuk* in the *Torah* and another *posuk* in *Tanach*. In the *Torah* it says (10) “*You should speak of them while you sit in your home, while you walk on the way...*” Even though to “*speak of them*” refers to reciting *Krias Shema*, it also refers to words of *Torah*, as we find in the *Gemara* (11). It also says in *Tanach* (12) “*This book of the Torah shall not depart from your mouth; rather you should contemplate it day and night in order that you should observe to do all that is written in it.*” Even though these words were said to *Yehoshua bin Nun* specifically, it is a prophecy for every Jew (13).

Word of Caution. Talking *Torah* all the time has to be done in a way that is invigorating and enjoyable for the person. If it becomes stressful and tedious, one must take the advice of the **Tiferes Yisroel** in *Pirkei Avos* (14) to incorporate “*מעט שיחה*” - small excerpts of relaxing talk - into one’s daily conversation, so that his *Torah* learning should not become stressful.

הוא היה אומר...

“A איש תם ישב אהלים” - *Yaakov* is referred to as “*A simple (innocent) man who dwells in the tents.*” *Yaakov* *Avinu* represents the complete wholesomeness of a Jew. In this context, *Yaakov* is not the great *tzaddik* who is to become known as the “בחיר האבות” - the most sanctified of all

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (3) - “*ותלמוד תורה כנגד כולם*” **Laws of Talmud Torah.** To understand a *Yid’s* obligation of *Talmud Torah*, we need to analyze the various *posukim* that define the aspects of this *mitzvah*.

Basic Obligation. The *posuk* states (1): “*ולקחתם אתם ולשמרתם*” (1) “*Learn them and be careful to perform them.*” This is the basic obligation for one to “teach himself” *Torah* (as per the wording of the **Rambam** (2)). Simply this means the entire *“תורה*” (3) “*שמור ותשמרו את כל המצוה והאזר*” (4) “*כי אם*” (5) says refers to learning the whole *Torah*. If one cannot learn the whole *Torah* then he should fulfill this *posuk* by learning as much as he can.

Obligation to Learn Relevant Halachos. From the above-quoted *posuk*, we derive another obligation: to learn relevant *halachos* in order to be able to fulfill the *mitzvos* properly. That is understood from the flow of the *posuk*. “*ולקחתם ולשמרתם*” is said right after “*ולקחתם*” as explained in **Sifri** (6) and **Shem Olam** (7). This takes precedence over learning other topics (8). Nowadays, every person has this obligation to know the relevant *halachos* by learning and studying them in any language, attending *halacha shiurim*, listening to CDs and recordings, etc.

The Constant Obligation. There is an obligation to use whatever available time a person has to learn *Torah* (9). Of course,

R’ Yechezkel Sarna zt”l (R.Y. of Chevron, Daliyos Yechezkel) would say:

“The word ‘*Tam*’ literally means perfect or complete. This is the goal of every Jew. One might brush aside his inadvertent sins, saying, ‘It was an accident. I didn’t mean it, so how much can it count?’ However, just as one who breaks his wrist by accident is no longer perfect in a physical sense, one who sins, even inadvertently, is no longer perfect in a spiritual sense. The *mitzvah* of ‘*Tamim*’ - to be ‘*Tamim*’ instructs us that it is a blemish on one’s soul if he lets his spiritual guard down even to a limited extent.”

R’ Moshe Chaim Ephraim of Sedlikov zt”l (Degel Machane Ephraim) would say:

Our Sages elaborate on this *posuk* that when the ‘voice’ of *Yaakov* is heard - when the Jewish people are studying *Torah* and learning the *mitzvos* - then the ‘hands’ of *Esav* will not affect them. However, this understanding is exactly the opposite of the literal meaning of the *posuk*: “*The voice is the voice of Yaakov, while the hands are the hands of Esav.*” When the voice is the voice of *Yaakov*, then the hands will be the hands of *Esav*. In truth, though, when *Klal Yisroel* is studying *Torah* and sitting in the halls of the *Beis Medrash*, then the gentiles are doing their work - the work of *Esav* - for the Jews. Otherwise, the Jews would be forced to go out and do it for themselves!”

A Wise Man would say:

“Eat your food as your medicines. Otherwise you will have to eat your medicines as your food.”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Dedicated by
Mr. & Mrs. Chezky Neeman
לעילוי נשמת אביו ר' יחזקאל ז"ל
והוא נשמתו צורח בצורר החיים

Mazel Tov Rabbi & Rebbetzin Boruch Hirschfeld
on the engagement of their daughter Chaya
Breina to Yaakov Klein from Lakewood.
יה"ר שיוזנו לבנות בית נאמן בישראל לשם ולתפארת

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת – 4:10

זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:49

זמן קריאת שמע/ הגר"א – 9:25

סוף זמן תפילה/ להגר"א – 10:12

שקיעת החמה שבת קודש – 4:28

מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:18

צאה"כ / לרבינו תם – 5:40

Courtesy of MyZmanim.com

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

בראתי
עצמי
וכבראתי לו

שבת קודש פרשת תולדות – ג' כסלו תשע"ז Shabbos Parshas Toldos - December 3, 2016

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסון רבנובין שליט"א ר"י שער השמים מיושלים עיר"ק
ויאמר יצחק אל יעקב נשה נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא (כו-כא) – האמונה התמימה

פרש"י אמר יצחק בלבו אין דרך עשו להיות שם שמים שגור בפיו, והאמר כי הקרה ה' אלהיו. מרבירי רש"י רואים אנו כי תמיהתו של יצחק נתעוררה כאשר שמע את יעקב מוזכר שם שמים על פיו, ומוזכר מכאן כי לולא זאת לא היה ביכולתו של יצחק להכיר איזה שינוי בין יעקב לעשו, כי שווים היו בקולם, וגם עורות העינים עשו את שלהם, ורק מפני שהוכיח שם שמים על פיו הבין יצחק כי יתכן שאין זה עשו.

והקשה בני דה"צ ר' **דוב שליט"א** כי לכאורה מוכח שבמלכתחילה הייתה ידיתו של יעקב מזה הדבר, כי אחרת לא היה שום סיבה שייביא את יצחק לידי ספק, ואם כן מן הראוי להבין מה הכריח את יעקב לענות תשובה כזאת, הלא יכול היה לענות תשובה כעין אלו שעשו היה רגיל בהם, ובכך היה פותר כל חששותיו, ולמה לו לענות דוקא תשובה מעין זה ולהביא עצמו לידי סכנה מהקפדת יצחק.

ותירץ בני הג"ל כי אכן מוכן היה יעקב לשנות כל הרגל שהיה מורגל בו לטובת הברכות, אך לשנות הרגלו הבא מחמת אמונה לזה לא היה יעקב מסוגל, כי כשמעלימים דבר השיק לאמונה מוכיחים הדברים כי אין האדם איתן באמונתו, ולדבר זה לא היה יעקב מסוגל כלל ועיקר. ומה גם שכל תכלית רצונו של יעקב בברכות היה האמונה, כי מאמין היה בבוראו ורצה להוציא רצונו ית' אל הפעל, כי אינו גילתה לו כי זהו רצונו של מקום שהוא יטול את הברכות. אך נדע היה אותו צדיק כי בכח אלו

מאוצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פסלר שליט"א מגיד משרדים בקול בית שמש

ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו (כו-כב) – בעניין 'הקול קול יעקב' אין יעקב שולט אלא בקולו
איתא במדרש (ב"ר ס"ה כ'), 'הקול קול יעקב – אין יעקב שולט אלא בקולו
(קול תפילתו), והידים ידי עשו – אין עשו שולט אלא בידיו', והוסיף בדרכינו בחי',
“וכן כתיב אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלו קינונו נוכרי, וכן אמר משה
למלך אדום 'ונצקע אל ה' וישמע קולנו', וכן אמר משה לישראל (דברים ד' ו), 'כי מי
גוי גדול, אשר לו אלקים קרובים אליו, כו' אלקינו בכל קראנו אליו', ואיתא במדרש
(ד"ר ב' ט"ז), 'איר תנחומא, מעשה בספינה אחת שהיתה כולה של ע"כ והיה בתוכה
יהודי אחד, הגיעו לנס (-אי) אחד, אמרו לאותו יהודי: פלוגי, טול מעות, ועלה לנס הזה,
וקח לנו משם מאומה, אמר להם: לא אכסנאי אני, מכיר אני להיכן אלך (-בתמימה),
אמרו, ויש אכסנאי יהודי (-בתמימה), בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך (ועונה את
תפילתך), הרי' כי מי וגו', וב'פירוש מדרש' שם כתב, 'לפי מה שכתוב כאן, אינו
מבואר איך הודו כל מי שהיה בספינה, אך מירושלמי פרק הדואה (ברכות ס"ג-א"ד
תנחומא) קודם שהביא מעשה זו איתא שם, שהספינה היתה בצרה גדולה, שעמדה
עליהם סערה, וקראו כולם לאלהיהם ולא הועילו, ואח"כ ביקשו מהיהודי שתפיל,
וניצולו ע"י תפילתו, ולכן ארך דבר שהגיעו לגמול, אמרו לו שאין יהודי אכסנאי, כיון
שבכל מקום שהולך אלקיו עמו' ועונה את תפילתו', והיינו, שתפילתו של יעקב

הברכות יהיה ביכולתו להעמיד י"ב שבטי י"ה, ולהעמיד על ידם את האומה הישראלית, וכיון שכן לא היה מסוגל להעלים את אמונתו דוקא לעת כזאת כשעוסק הוא בענין המשך האמונה לדורות, כי היה זה בחינה של הליכה בשליחותו של מקום והאין יעלה על הדעת להסתייד אמונתו דוקא לעת כזאת.

ענין זה הוא לימוד גדול בעניני אמונה, כי לפעמים מתעורר אדם לעשות איזה מצוה גדולה לשם שמים, ורואה הוא כי כדי להוציא פעולתו אל הפעל עליו לעשות איזה פעולה הנוגד לרצון הש"ת, והוצר מסיתו לאמר, עשה פעולה זו, גם אם אין רוח המקום נוחה הימנו, כי על אף שעצם הפעולה אינה הנוגה, מ"מ הלא תשמש כאמצעי למעשה טוב שרווחיה ררוחניים יהיו פי כמה מהפסד העבירה, אך כל מי שאמונתו איתנה יודע הוא כי דברי הבל המה, כי אינו משים עינו וליבו על פעולת המצוה בלבד, אלא גם לשם מי הוא עושה זאת, ויודע הוא שאותו בורא המצפה לקיום רצונו וגורמים לו נחת רוח בעשיית מצוותיו, אותו בורא מצטער למאוד כשמפירים רצונו אף אם היא עבירה קלה לעומת המצוה הגדולה שחפץ הוא לקיימה, ולכן בכח האמונה לא יהיה ביכולת היצר לפתונו בכגון דא.

האדם החדוד באמונה תמימה, ניצל הוא מכמה וכמה בלבולי היצר, ולדוגמא, באם בא היצר לפתונו להתפלל בחיפזון כדי לבוא בזמן במקום בו עובר הוא לפרנסתו, האדם שאין האמונה תקועה בלבבו אכן ישמע לעצתו, ויעבור במרדצה על כל התפילה, ואינו יוצא ידי חובתו, ואילו זה החדוד באמונה רוח אחרת עימו, ולא יקשיב אליו, וכך היתה התשקפת גדולי ישראל, בכל דבר בחנו אם אין הפעולה נוגדת את האמונה הראוי לעשותה אם לא, והשג"ת יהיה לנו לעורר שנקיים רצונו.

מועלת לו להשיג את צרכיו בין בדרך טבעית ובין בדרך על טבעית, וכדאיתא בגמרא (שבת קנ"ז), “מניין שאין מול לישראל, שנא' ויוצא אותו החוצה, אמר אברהם לפני הקב"ה רבונו של עולם, בן ביתי יורש אותי, אמר לו, לאו, כי אם אשר יצא ממעיך, אמר לפניו: רבש"ע, נסתכלתי באיצטגנינות שלי ואיני רואי להוליד בן, אמר ליה, צא מאיצטגנינות שלך, שאין מול לישראל, מאי דעתך, דקא צדק (-שהוא מולך) במערב (-שהוא מקום מצונו, ואין ראיין להוליד [רש"י]), מהדרנא ומוקמינא ליה במזרח (-שהוא מקום חום, וראיין להוליד [שם]) וכו', וכתב רש"י שם (ד"ה אין מול לישראל), “אין מול לישראל-דעל ידי תפילה (מתוך אמונה שה' הוא כל יכול ועונה לכל אשר יקראוהו באמת' [תהלים קמה-ק"ח]) משנתה מולו לטובה”, ולפ"ז מבאר ה'בית לוי' (מדרב יעקב הלוי קאפשטיין זצ"ל מוילנא, ריש הפתיחה לספרו), את הגמרא בברכות (ו), “אמר רבי חלבו אמר רב הונא, כל הקובע מקום לתפילתו (-שמתפלל בדרך של קביעות ולא בדרך של ארעיות, וזה מורה שמחשיב עניין התפילה ומאמין שבכוונה להשיג לו את כל צרכיו בין בדרך טבעית ובין בדרך על טבעית), אלו קי אברהם (-שהשיגו עליו בדרך על טבעית, ושינה מולו לטובה, וכתנאבאר) בעזור” (-נגד מולו הרע, ויהפכונו לטובה, כאשר יתפלל אליו מתוך אמונה זו), ויש להוסיף, שמה שתפילתו מועלת לו להשיג את צרכיו בין בדרך טבעית ובין בדרך על טבעית, נרמז בכפילות לשון הכתוב-הקול קול יעקב, היינו, שקולו-תפילתו מועלת לו להשיג את צרכיו בין בדרך טבעית-‘הקול יעקב’ ובין בדרך על טבעית-‘קול יעקב’.

מעשה אבות סימן לבנים

ויהי כי זקן ויצחק ותבהין עיניו מראת ... ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי וגו' (כו-אב)

Rashi writes in the name of the *Medrash*: “*Rabbi Yehoshua ben Korchah said: ‘If a person reaches the age of (the death of) his parents, he should worry five years beforehand and five years afterwards...*”

The following story was recounted by **R’ Moshe Mordechai Shulsinger zt”l**, *Rav* of *B.M. Yarchei Kallah* in *Bnei Brak* and author of **Mishmar Halevi**. In the summer of 5739 (1979), a well-known *Torah* scholar passed away in *Bnei Brak*, and many people came to his funeral, according him great respect and honor. This man was known for his great diligence in learning and fear of Heaven. A few days after the *Shiva*, R’ Shulsinger met his son who told him that while they were in the week of mourning, he and his mother were going through his father’s drawers and found, among other things, a handwritten note. His mother could not read it but the son managed to make out the words. He told his mother, “Twelve years ago, father’s third brother died, and father was very worried because all three of his brothers died at a relatively young age. He sent me to see the **Steipler Gaon, R’ Yaakov Yisroel Kanievsky (zt”l)**, to ask him for a *segula* for long life. As the Steipler was hard of hearing, he wrote his request on a piece of paper which I handed to the *Gaon*. The Steipler read the note and said, ‘Tell your father to be very careful to recite the prayers of *Yom Kippur Katan* every *erev Rosh Chodesh*.’”

The son continued. “When I told this to my mother, she was stunned. ‘Now I understand! Your father never told me, but I noticed that he was very careful to recite the *Yom Kippur Katan tefillos* every *erev Rosh Chodesh*. Even when his health was failing, he would always go to *shul* to say *Yom Kippur Katan* with a *minyan*.’ Her eyes began to well up in tears and she said, ‘He never missed a month - until last *erev Rosh Chodesh Tammuz*. We were eating lunch at home and when he finished eating, he began to say *Birchas Hamazon* out loud. It was *Rosh Chodesh* and I noticed that he skipped יעלה ויבוא’ and went straight into ירשלים’. I corrected him and he suddenly paused, appearing stunned and shaken.

“‘Your father thought for a moment and then said יעלה ויבוא’ with great concentration. When he finished *bentching*, he said to me in a worried tone, ‘I’ve completely forgotten that today is *Rosh Chodesh*. I forgot to say *Yom Kippur Katan* yesterday, on *erev Rosh Chodesh*!’ I sensed that he was very upset about something. Now I understand. It was the first time in twelve years that he hadn’t recited the *Yom Kippur Katan* prayers on *erev Rosh Chodesh*. That’s why he was so sad.”

The son finished telling R’ Shulsinger, “Last month, on the 25th day of *Tammuz*, my father was summoned to the Heavenly *Yeshivah*. The words of the Steipler Gaon came true and my father passed away!”

R’ Moshe Mordechai was curious to understand the power of the *Yom Kippur Katan tefillos*. He wrote down this entire story and waited for a suitable moment to ask the Steipler about it. A few months later, he found himself together with the Steipler one afternoon, and they spoke about a number of *Torah* topics. Eventually, R’ Shulsinger pulled the piece of paper out of his pocket and handed it to the *Gaon*. The Steipler read the story and then looked up. “Oy, I hadn’t heard that he died, and I don’t recall the story of his son coming to me. However there is one thing that I do know: It is a דבר דיועה’ (well-known) in the *Yeshivah* world that saying the *tefillos* of *Yom Kippur Katan* are effective for annulling evil decrees. Since he was afraid that a short life had been decreed for him and that he might not live to reach the age of his brothers, I told his son to be careful in regards to the *Yom Kippur Katan* prayers, which are known to annul or lessen harsh decrees.”

On another occasion, it is told that in the 1950’s, the *Mir Yeshivah* in New York was struck by great tragedy, as many students suddenly died in their youth. The situation was terrible, and no one knew what to do. Finally, a message was delivered to the Steipler Gaon, by **R’ Avraham Wolf z”l**, who went to the Lederman Shul in *Bnei Brak* to see the *Gaon*. He handed him the written message which included a request on how to proceed. The Steipler answered that the *Yom Kippur Katan* prayers are effective at annulling harsh decrees and the *Yeshiva* should take it upon themselves to say it. R’ Wolf immediately contacted his friend in the *Mir*, and as it was close to *Rosh Chodesh*, they had time to organize a service to recite the *Yom Kippur Katan* prayers in the *Beis Medrash*. Incredibly, from that day on, no more students from the *Mir yeshiva* died.

משל למה הדבר דומה

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים וגו' (כה-כו)

משל: A well-known philanthropist who was a generous supporter of *Yeshivas Chachmei Lublin* once came to visit the *yeshivah*. He was welcomed cordially by **R’ Meir Shapiro zt”l**, the *Rosh Yeshivah*, who gave the man a guided tour of the entire building. When they came to the main *Beis Medrash*, R’ Meir proudly announced, “You see before you five hundred *bachurim* completely immersed in their studies. Thanks to generous people like yourself, they enjoy optimal conditions and nothing distracts them from learning *Torah*.”

The wealthy donor shook his head. “Rabbi Shapiro, I’ve

heard it said, that the hundreds of *bachurim* who study in this *yeshivah* are capable of serving as *Rabbanim* in their own communities. Where, I ask, will you find five hundred Jewish communities for the five hundred future *Rabbanim* you are cultivating? Could this become a ‘*Shtellar Crisis*’ someday?”

R’ Meir smiled. “If truth be told,” he replied, “only five among the 500 will become *Rabbanim*. The rest are learning to become pious, upright men who will know what kind of *Rav* they ought to appoint in their community. That’s more important than cultivating out-of-work rabbis!”

לך נא אל הצאן וקה לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם ממעזמים לאכילך ... (כו-ב)

Rashi quotes **Pirkei D’Rav Eliezer** that the incident of Yaakov receiving the “בכורה” occurred on *Chag HaPesach* and the two goats he brought to his father were used for the *Korban Pesach* and *Korban Chagiga*. Although Yitzchok only asked Esav to bring food that he liked, Rivkah made sure that Yaakov arrived before his brother with the delicious sacrifices that she prepared. Upon finishing the two *korbanos*, Yitzchok blessed Yaakov with the *beracha* of “ויתן לך אלקים מטל השמים”. The *remez* is in the word “מטל” and perhaps, for this reason, we “*bentch Tal*” (ברכת הטל) on the first day of *Pesach*.

Right after Yaakov walked out, Esav arrived with his food and asked his father for the *beracha* he was promised. Yitzchok replied: “*Your brother came with trickery and took your blessing.*” Although most people interpret the word “במרמה” literally to mean “with trickery,” **Targum Onkelos** and **Yonason Ben Uziel** both translate “במרמה” as “with wisdom. It was the wisdom of Rivkah and Yaakov that enabled him to receive the *berachos*. What was this wisdom? Since it was the night of *Pesach*, and Yaakov brought his father the *Korban Pesach*, the *halacha* of “אין מפטירין אחר” should apply. Since Yitzchok already ate the *Afikoman*, in the form of Yaakov’s food, he was prohibited from eating Esav’s offering and thus, he could only *bentch* Yaakov - not Esav! How smart was that? Furthermore, the word “במרמה” has a *gematria* of 287, which is exactly the *gematria* of the word “אפיקומן”. This is pure *chochma* - *chochmas HaTorah*.

However, one question still remains: If, as we just said, Yitzchok could not bless Esav since he had already finished eating, why do we find that he did bless him afterwards - “... וזה משמני הארץ יהיה מושבך...” - even without the food? My *machshava* here is that Esav began to cry - “וישא עשו קולו ויבך...” - and *Yitzchok Avinu* could not look away from his child’s pain. This is a lesson to each and every one of us: we must remember that when our child cries, we must feel his pain and answer him - no matter what!

DRUSH V’CHIDDUSH

וידע יצחק בארץ הווא וימצא בשנה הווא מאה שערים ... (כז-כ)

Much has been discussed regarding the בארות (wells) that Yitzchok and his servants dug, and what they represent on numerous levels of *Niglah* and *Nistar*. Far less is made from the fields that Yitzchok planted and the success he found in one single year, as the *posuk* tells us: “*Yitzchok sowed in that land, and he found in that year a hundred fold, and Hashem blessed him.*” Rashi comments here: “*In that land, in that year: Why both of them? To tell us that the land was hard and the year was a hard one.*” What is Rashi referring to?

R’ Yisroel Dovid Schlesinger shlit’a teaches us an important lesson in life from here. The nature of a person is that when he finds obstacles in his path to success, he tends to get discouraged and look for a way out. As the expression goes: “When the going gets tough, the tough get going!”

Yitzchok Avinu was anything of the sort. In fact, part of the

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ענוה

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

וימלאו ימיה ללדת והנה תומם כבמנה (כה-כד)

Yitzchok and Rivka gave birth to twins - twins who were far from identical - in fact they were polar opposites! Esav earned his name because he was born physically complete. He was a finished product, with lots of hair and a mouth full of teeth! But he was named “Esav” because this was his very essence. His entire mentality and belief was that he was “done.” There was nothing he needed to fix or change. He was perfect in his own eyes and did not need improvement. Yaakov, on the other hand, was thus named because he grabbed the heel of Esav. His name reveals much more about him than a physical heel (עקב) - it completely sums up the personality of *Yaakov Avinu*, the humble servant of *Hashem*. He felt unworthy of the kindness *Hashem* bestowed upon him. Although he had a very difficult life, he focused on the positive, utilizing every opportunity for growth.

R’ Avigdor Miller zt”l explains that there are two roads that one can travel on in life. One is the “Highway” and one is the “Thruway.” One is the “גם זו לטובה” approach and one is the “גם זה יעבר” mentality. *Yaakov Avinu*, with his *middah* of “עקב”, the trait of humility, traveled through life on the “Highway!” He rose to a high level of spirituality because he made himself small, he chose to be a self-made man, and used every situation in his life to make himself greater. His ability to see the good - “GAM ZU L’TOVAH” - rather than expect or demand that things work out “his” way, was truly his ticket to greatness. Esav, on the other hand, lived with the attitude of “GAM ZE YAAVOR” - let’s just get this over with! He wasn’t interested in growing since he believed he was “done” - complete! He wanted to get “thru” life - he even sold his eternal inheritance since he was hungry RIGHT NOW! His arrogance was his downfall. Let us all learn that humility is really the only way to go on the journey of life.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickenofshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Israel, Yisroel with zero overhead